

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 1219/2003 af 8. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1220/2003 af 7. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår samhandelen med vin med tredjelande ... 3**

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1221/2003 af 8. juli 2003 om fastsættelse af den faktiske olivenolieproduktion og enhedsbeløbet for produktionsstøtten for produktionsåret 2001/02 8**

★ **Kommissionens direktiv 2003/66/EF af 3. juli 2003 om ændring af direktiv 94/2/EF om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af elektriske kølemøbler ⁽¹⁾ 10**

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2003/497/FUSP:

★ **Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse FYROM/2/2003 af 10. marts 2003 om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien 15**

2003/498/FUSP:

★ **Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse FYROM/3/2003 af 11. marts 2003 vedrørende ændring af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse FYROM/2/2003 af 10. marts 2003 om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien 17**

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

- ★ **Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse FYROM/4/2003 af 17. juni 2003 vedrørende ændring af afgørelse FYROM/2/2003 om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien** 18

- ★ **Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse DRC/1/2003 af 1. juli 2003 om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo** 19

Kommissionen

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. oktober 2002 om statsstøtteordning C 49/2001 (ex NN 46/2000) — Koordinationcentre — Luxembourg ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 3740)** 20

- ★ **Kommissionens afgørelse af 23. juni 2003 om suspension af undersøgelsesproceduren vedrørende Canadas handelshindrende praksis i forbindelse med visse geografiske betegnelser for vin** 29

- ★ **Kommissionens beslutning af 7. juli 2003 om ændring af beslutning 2003/42/EF for så vidt angår anvendelsesdatoen ⁽¹⁾** 30

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/11/EF af 6. februar 2003 om 24. ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (pentabromdiphenylether, octabromdiphenylether) (EUT L 42 af 15.2.2003)** 31

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1219/2003**af 8. juli 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 8. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager**

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	52,8
	068	49,8
	096	55,3
	999	52,6
0707 00 05	052	71,9
	999	71,9
0709 90 70	052	78,8
	999	78,8
0805 50 10	382	55,9
	388	53,4
	528	50,8
	999	53,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,4
	400	110,7
	508	88,9
	512	70,4
	524	46,9
	528	66,0
	720	103,5
	804	105,3
	999	84,3
0808 20 50	388	103,9
	512	83,3
	528	77,5
	800	180,2
	804	195,3
	999	128,0
0809 10 00	052	203,9
	064	148,6
	094	146,2
	999	166,2
0809 20 95	052	273,2
	060	115,5
	061	210,0
	064	231,2
	068	86,8
	400	271,1
	616	181,2
	999	195,6
0809 40 05	052	113,6
	999	113,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1220/2003

af 7. juli 2003

om ændring af forordning (EF) nr. 883/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår samhandelen med vin med tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 59, stk. 3, og artikel 68, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 883/2001 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1175/2003 ⁽⁴⁾, skal der i rubrik 14 i ansøgningen om importlicens og importlicensen angives vinens eller mostens farve: »hvid« eller »rød/rosé«. Det bør fastsættes, at produktets definition ifølge de eksisterende definitioner på vinprodukter ligeledes anføres i nævnte rubrik. Endvidere bør medlemsstaten have mulighed for at fastsætte, at kun en enkelt KN-kode anføres i licensansøgningen.

(2) Der er i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 325/2003 ⁽⁶⁾, fastsat maksimale varemængder, under hvilke der ikke skal fremlægges importlicenser. For druesaft og druemost er disse mængder udtrykt i kilogram. Det er hensigtsmæssigt, at der for disse produkter kan vælges mellem at udtrykke sikkerhedsstillelsen i EUR/100 kg eller i EUR/hl.

(3) Den sikkerhedsstillelse, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1291/2001 vedrørende importlicenserne, er på forskellige beløb for visse produkter, der henhører under samme ottecifrede KN-kode. For at undgå usikkerhed om, hvilken sikkerhedsstillelse der skal anvendes, bør der fastsættes et enkelt beløb for alle vintyper.

(4) Kommissionens forordning (EF) nr. 1832/2002 af 1. august 2002 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen

og den fælles toldtarif ⁽⁷⁾ har ændret nomenklaturen for druesaft, herunder druemost. Det er derfor nødvendigt at justere de tilsvarende koder.

(5) Ved indirekte import uden forarbejdning udfærdiges V I 1-dokumentet på grundlag af et V I 1-dokument eller et tilsvarende dokument fra oprindelseslandets myndigheder. Såfremt produktet ikke svarer til eksportlandets erklæring, er det vanskeligt at fastsætte ansvaret på grundlag af et administrativt dokument, der ikke henviser direkte til det autentiske dokument. Det bør derfor præciseres, at oprindelseslandets ledsagedokument bør vedlægges eksportlandets ledsagedokument.

(6) I punkt 13 i bilag I til forordning (EF) nr. 1493/1999 er der for vin fremstillet i Fællesskabet fastsat et totalt syreindhold på mindst 3,5 g/l, men ingen øvre grænse. Derfor bør forordning (EF) nr. 883/2001 ændres tilsvarende, specielt hvad angår analyseundtagelserne for visse vine importeret fra Schweiz.

(7) Der er nogle fejl i teksten til forordningen, og disse fejl skal rettes.

(8) Forordning (EF) nr. 883/2001 bør derfor ændres tilsvarende.

(9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 883/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Ansøgningen om importlicens og selve licensen skal i rubrik 14 indeholde produktets definition ifølge artikel 34 i samme forordning og i bilag I til forordning (EF) nr. 1493/1999 samt angivelse af vinens eller mostens farve: »hvid« eller »rød/rosé«.

⁽⁷⁾ EFT L 290 af 28.10.2002, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 128 af 10.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 164 af 2.7.2003, s. 8.

⁽⁵⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 47 af 21.2.2003, s. 21.

4. Ansøgeren kan på én og samme ansøgning om importlicens angive produkter henhørende under flere KN-koder, ved at rubrik 15 og 16 på ansøgningen udfyldes som følger:

a) rubrik 15: varebeskrivelse efter den kombinerede nomenklatur

b) rubrik 16: KN-kode.

Varebeskrivelsen og KN-koderne i ansøgningen anføres på importlicensen.

Medlemsstaterne kan beslutte, at der i rubrik 16 bør anføres en enkelt KN-kode for hver ansøgning.»

2) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Sikkerhedsstillelse

1. Sikkerhedsstillelsen for importlicenser fastsættes således:

a) koncentreret druesaft og druemost: 2,5 EUR pr. 100 kilogram eller pr. hektoliter

b) anden druesaft og druemost: 1,25 EUR pr. 100 kilogram eller pr. hektoliter

c) al vin: 1,25 EUR pr. hektoliter.

2. Sikkerhedsstillelsen for eksportlicenser er på 8 EUR/hl for produkter henhørende under KN-kode 2009 69 11, 2009 69 19, 2009 69 51, 2009 69 71, 2204 30 92 og 2204 30 96 og på 2,5 EUR/hl for andre produkter.«

3) Artikel 12, stk. 3, litra a), affattes således (uændret på dansk):

»a) mængden i hl for hver af de tolv cifrede produktkoder i nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter. Er der udstedt en licens for flere tolv cifrede koder i samme kategori, jf. bilag II, anføres kategoriens nummer«

4) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»1. For produkter, der henhører under KN-kode 2009 69 og 2204 30, som er anført i bilag I, tredje del, afsnit I, bilag 2, i den fælles toldtarif, og som er omfattet af indgangsprisordningen, kontrolleres importprisen for de enkelte partier.«

5) I artikel 30 indsættes som stk. 3 og 4:

»Originalen eller en bekræftet kopi af oprindelseslandets V I 1-dokument eller et tilsvarende dokument vedlægges eksportlandets V I 1-dokument.

I denne artikel forstås der ved oprindelsesland kun de lande, der findes på den i henhold til artikel 29, stk. 1, offentliggjorte liste over de organer og laboratorier, som er udpeget af tredjelændene til at udfylde de attester, der skal ledsage enhver indførsel af vin.«

6) Artikel 33, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) vin med oprindelse i Schweiz, der kan sammenlignes med en kvbd, og hvis totale syreindhold udtrykt i vinsyre er på over 3 g/l, når den obligatorisk er forsynet med en geografisk betegnelse, og når den er fremstillet af mindst 85 % druer af en eller flere af følgende druesorter:

— chasselas

— müller-thurgau

— sylvaner

— pinot noir

— merlot«

7) Bilag I erstattes af teksten i bilag I til nærværende forordning.

8) Bilag II erstattes af teksten i bilag II til nærværende forordning.

9) Bilag III erstattes af teksten i bilag III til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

»BILAG I

UDSTEDELSE AF IMPORTLICENSER

Meddelelser omhandlet i artikel 5

Periode fra til

Mængde i hl

Kode	Oprindelsesland	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
036	Schweiz									
046	Malta									
etc.	etc.									
	Fra tredjelande i alt									

Forklaring til tabellen:

kolonne 1: mousserende vine

kolonne 2: rødvin og rosévin

kolonne 3: hvidvin

kolonne 4: hedvin

kolonne 5: vin tilsat alkohol

kolonne 6: druesaft og druemost

kolonne 7: koncentreret druesaft og druemost

kolonne 8: perlevin

kolonne 9: andre produkter, som angives nærmere ved bemærkning.»

BILAG II

»BILAG II

PRODUKTKATEGORIER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 8, STK. 1

Kode	Kategori
2009 69 11 9100 2009 69 19 9100 2009 69 51 9100 2009 69 71 9100 2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	1
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	2
2204 21 79 9910 2204 29 62 9910 2204 29 64 9910 2204 29 65 9910	3
2204 21 79 9100 2204 29 62 9100 2204 29 64 9100 2204 29 65 9100	4.1
2204 21 80 9100 2204 29 71 9100 2204 29 72 9100 2204 29 75 9100	4.2
2204 21 79 9200 2204 29 62 9200 2204 29 64 9200 2204 29 65 9200	5.1
2204 21 80 9200 2204 29 71 9200 2204 29 72 9200 2204 29 75 9200	5.2
2204 21 83 9100 2204 29 83 9100	6.1
2204 21 84 9100 2204 29 84 9100	6.2
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910 2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	7
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100 2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	8«

BILAG III

»BILAG III

PRODUKTKATEGORIER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 8, STK. 2

Produktkode i nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter	Gruppe
2009 69 11 9100 2009 69 19 9100 2009 69 51 9100 2009 69 71 9100	A
2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	B
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	C
2204 21 79 9100 2204 21 79 9200 2204 21 79 9910 2204 21 83 9100	D
2204 21 80 9100 2204 21 80 9200 2204 21 84 9100	E
2204 29 62 9100 2204 29 62 9200 2204 29 62 9910 2204 29 64 9100 2204 29 64 9200 2204 29 64 9910 2204 29 65 9100 2204 29 65 9200 2204 29 65 9910 2204 29 83 9100	F
2204 29 71 9100 2204 29 71 9200 2204 29 72 9100 2204 29 72 9200 2204 29 75 9100 2204 29 75 9200 2204 29 84 9100	G
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910	H
2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	I
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100	J
2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	K«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1221/2003

af 8. juli 2003

om fastsættelse af den faktiske olivenolieproduktion og enhedsbeløbet for produktionsstøtten for produktionsåret 2001/02

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1639/98⁽⁴⁾, særlig artikel 17a, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF reduceres enhedsbeløbet for produktionsstøtten i en medlemsstat, hvis den faktiske produktion overstiger den nationale garantimængde, som er fastsat i samme artikels stk. 3. For at vurdere, hvor stor overskridelsen er, bør der for Spaniens, Grækenlands, Portugals, Frankrigs og Italiens vedkommende tages hensyn til den anslåede produktion af spiseoliven, udtrykt som olivenolieækvivalent på grundlag af de dertil svarende koefficienter, som for Spaniens vedkommende er nævnt i Kommissionens beslutning 2001/650/EF⁽⁵⁾, ændret ved beslutning 2001/883/EF⁽⁶⁾, for Grækenlands vedkommende i Kommissionens beslutning 2001/649/EF⁽⁷⁾, ændret ved beslutning 2001/880/EF⁽⁸⁾, for Portugals vedkommende i Kommissionens beslutning 2001/670/EF⁽⁹⁾, ændret ved beslutning 2001/878/EF⁽¹⁰⁾, for Frankrigs vedkommende i Kommissionens beslutning 2001/648/EF⁽¹¹⁾, ændret ved beslutning 2001/879/EF⁽¹²⁾, og for Italiens vedkommende i Kommissionens beslutning 2001/658/EF⁽¹³⁾, ændret ved beslutning 2001/884/EF⁽¹⁴⁾.

- (2) For at enhedsbeløbet for produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud, kan beregnes, skal den anslåede produktion bestemmes for det pågældende produktionsår i henhold til artikel 17a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2261/84. Dette beløb skal fastsættes således, at der undgås enhver risiko for uberettigede udbetalinger til olivendyrkerne. Beløbet vedrører også spiseoliven udtrykt som olivenolieækvivalent. For produktionsåret 2001/02 er den anslåede produktion og enhedsbeløbet for produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud, fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1793/2002⁽¹⁵⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 15/2003⁽¹⁶⁾.

- (3) For at kunne fastsætte den faktiske produktion, som retten til støtte er anerkendt for, skal de pågældende medlemsstater i henhold til artikel 14, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2366/98⁽¹⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2383/2002⁽¹⁸⁾, inden den 15. maj efter hvert produktionsår give Kommissionen meddelelse om den mængde, der er ydet støtte for. Ifølge de modtagne meddelelser ser det ud til, at der for produktionsåret 2001/02 er ydet støtte for 711 076 t i Italien, 2 591 t i Frankrig, 404 619 t i Grækenland, 1 562 531 t i Spanien og 33 613 t i Portugal.

- (4) Når medlemsstaterne yder støtte for disse mængder, indebærer det, at der er foretaget kontrol i henhold til forordning (EØF) nr. 2261/84 og (EF) nr. 2366/98. Fastsættelsen af den faktiske produktion på basis af de af medlemsstaterne meddelte oplysninger om de mængder, der er ydet støtte for, foregriber dog ikke de konklusioner, der kan drages af kontrollen af disse oplysningers nøjagtighed i forbindelse med proceduren for regnskabsafslutning.

- (5) Under hensyn til den faktiske produktion bør enhedsbeløbet for produktionsstøtten, som er nævnt i artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF, og som skal betales for den støtteberettigede faktiske produktion, også fastsættes.

- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 208 af 3.8.1984, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 38.

⁽⁵⁾ EFT L 229 af 25.8.2001, s. 20.

⁽⁶⁾ EFT L 327 af 12.12.2001, s. 43.

⁽⁷⁾ EFT L 229 af 25.8.2001, s. 16.

⁽⁸⁾ EFT L 326 af 11.12.2001, s. 42.

⁽⁹⁾ EFT L 235 af 4.9.2001, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EFT L 326 af 11.12.2001, s. 40.

⁽¹¹⁾ EFT L 229 af 25.8.2001, s. 12.

⁽¹²⁾ EFT L 326 af 11.12.2001, s. 41.

⁽¹³⁾ EFT L 231 af 29.8.2001, s. 16.

⁽¹⁴⁾ EFT L 327 af 12.12.2001, s. 44.

⁽¹⁵⁾ EFT L 272 af 10.10.2002, s. 11.

⁽¹⁶⁾ EFT L 2 af 7.1.2003, s. 6.

⁽¹⁷⁾ EFT L 293 af 31.10.1998, s. 50.

⁽¹⁸⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 122.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For produktionsåret 2001/02 er den faktiske produktion, der skal lægges til grund for støtten til olivenolie som nævnt i artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF:

- 1 562 531 t for Spanien
- 2 591 t for Frankrig
- 404 619 t for Grækenland
- 711 076 t for Italien
- 33 613 t for Portugal.

2. For produktionsåret 2001/02 er enhedsbeløbet for produktionsstøtten, der skal betales for den støtteberettigede faktiske produktion som nævnt i artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF:

- 63,75 EUR/100 kg for Spanien
- 130,40 EUR/100 kg for Frankrig
- 130,40 EUR/100 kg for Grækenland
- 100,45 EUR/100 kg for Italien
- 130,40 EUR/100 kg for Portugal.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/66/EF

af 3. juli 2003

om ændring af direktiv 94/2/EF om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af elektriske kølemøbler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger ⁽¹⁾, særlig artikel 9 og 12, og

Artikel 1

ud fra følgende betragtninger:

I direktiv 94/2/EF foretages følgende ændringer:

- (1) Elektriske kølemøblers elforbrug tegner sig for en betydelig del af Fællesskabets samlede energiforbrug vedrørende husholdninger. Der er gode muligheder for yderligere at nedbringe disse apparaters energiforbrug.
- (2) Den vellykkede mærkningsordning, som blev indført med Kommissionens direktiv 94/2/EF ⁽²⁾ sammen med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF af 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationsskabe til husholdningsbrug ⁽³⁾ har medført en stigning i energieffektivitetsindekset for nye kølemøbler på over 30 % mellem 1996 og 2000.
- (3) Af de kølemøbler, der blev solgt i 2000, var ca. 20 % i den mest energieffektive kategori (A), og på nogle markeder lå denne andel over 50 %. Markedsandelen for apparater i kategori A stiger hurtigt. Der er derfor behov for at indføre yderligere to kategorier, der betegnes A+ og A++, som en midlertidig ordning, indtil der foretages en gennemgribende revision af energimærkningskategorierne.
- (4) Det er nødvendigt at definere flere og mere effektive kategorier, således at virkningen af energieffektivitetsmærkningen ikke forringes eller helt forsvinder.
- (5) Direktiv 94/2/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. I den forbindelse bør direktivet justeres i overensstemmelse med lignende direktiver om gennemførelsesbestemmelser til direktiv 92/75/EØF, som er vedtaget for nylig.
- (6) De foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 10 i direktiv 92/75/EØF —

- 1) I artikel 1 affattes stk. 2, 3 og 4 således:

»2. De oplysninger, som kræves ifølge dette direktiv, tilvejebringes ved målinger udført i overensstemmelse med de harmoniserede standarder, som de europæiske standardiseringsorganer (CEN, Cenelec og ETSI) har vedtaget i henhold til Kommissionens mandat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (*), hvis referencenumre er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og for hvilke medlemsstaterne har offentliggjort referencenumrene for de nationale standarder, som gennemfører disse harmoniserede standarder.

3. Bestemmelserne i bilag I, II og III, der indeholder krav om oplysninger om støj, finder kun anvendelse, når medlemsstaterne kræver sådanne oplysninger ifølge artikel 3 i direktiv 86/594/EØF. Disse oplysninger måles som foreskrevet i nævnte direktiv.

4. I dette direktiv finder definitionerne som fastsat i artikel 1, stk. 4, i direktiv 92/75/EØF tilsvarende anvendelse.

(*) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.»

- 2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes som andet afsnit:

»Når oplysningerne om en specifik modelkombination er opnået ved beregning på grundlag af udformningen og/eller ved ekstrapolation fra andre kombinationer, bør dokumentationen indeholde nærmere oplysninger om disse beregninger og/eller ekstrapolationer og om prøvninger, som er foretaget for at verificere nøjagtigheden af beregningerne (detaljerede oplysninger om den matematiske model, der anvendes til beregning af ydeevne, og om målinger, der er foretaget for at verificere denne model).«

⁽¹⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 45 af 17.2.1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 236 af 18.9.1996, s. 36.

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Udbydes apparaterne til salg, leje eller salg på afbetaling ved en trykt eller skriftlig meddelelse eller på andre måder, som indebærer, at den potentielle kunde må formodes ikke at få lejlighed til at se apparatet udstillet, som f.eks. et skriftligt tilbud, postordrekatalog, reklamer på internettet eller i andre elektroniske medier, skal meddelelsen indeholde alle de oplysninger, der er anført i bilag III.«

3) Bilag I, II, III og V ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

4) Bilag VI ophæves.

Artikel 2

Medlemsstaterne tillader, at etiketter, oplysningsskemaer og meddelelser, jf. artikel 2, stk. 5, i direktiv 94/2/EF, der indeholder oplysninger, som er revideret ved dette direktiv, sættes i omløb senest den 1. juli 2004.

De sikrer, at alle etiketter, oplysningsskemaer og meddelelser, jf. artikel 2, stk. 5, i direktiv 94/2/EF, er i overensstemmelse med de reviderede forlæg senest den 31. december 2004.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

BILAG

1) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) Under overskriften »Noter til etiketten« ophæves den sidste sætning:

»NB.:

De tilsvarende udtryk på andre sprog findes i bilag VI.«

b) Under overskriften »Tryk«:

i) Følgende tekst indsættes efter figuren:

»Bogstavindikatoren for apparater i kategori A + og A ++ skal være i overensstemmelse med følgende figurer og anbringes samme sted som A-indikatoren på apparater i kategori A:

A+

A++

ii) Det sidste tekstafsnit, der indledes med ordene: »Fuldstændige oplysninger vedrørende trykning findes i Vejledningen om udfærdigelse af køleetiketter ...«, ophæves.

2) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) Punkt 4) affattes således:

»4) Modellens relative energiforbrug som defineret i bilag V, udtrykt som »relativt energiforbrug ... på skalaen A ++ (lavt forbrug) til G (højt forbrug)«. Angives disse oplysninger i en tabel, kan de udtrykkes på anden måde, forudsat at det er klart, at skalaen går fra A ++ (lavt forbrug) til G (højt forbrug).«

b) Punkt 8 affattes således:

»8) Frostrums og eventuelle 0 °C-rums nettorumfang i overensstemmelse med prøveprocedurerne som omtalt i artikel 1, stk. 2: udelades for kategorierne 1, 2 og 3. For apparater i kategori 3 angives frostboksens nettorumfang.«

c) Der indsættes følgende punkt 15:

»15) Hvis modellen er beregnet til indbygning, bør dette anføres.«

d) Den sidste notabenesætning ophæves.

3) I bilag III foretages følgende ændring:

Den sidste notabenesætning ophæves.

4) I bilag V indsættes følgende tekst efter titlen »RELATIVT ENERGIFORBRUG«:

»Del 1 Definition af kategori A + og A ++

Et apparat klassificeres som A + eller A ++, når energieffektivitetsindekset I_a ligger inden for de intervaller, der er angivet i tabel 1.

Tabel 1

Energieffektivitetsindeks I_a	Relativt energiforbrug
$30 > I_a$	A++
$42 > I_a \geq 30$	A+
$I_a \geq 42$	A-G (se nedenfor)

I tabel 1

$$I_a = \frac{AC}{SC_a} \times 100$$

hvor:

AC = apparatets årlige energiforbrug (jf. bilag I, note V)

SC_a = apparatets referenceenergiforbrug α

SC_a beregnes som:

$$M_a \times \sum_{\text{Rum}} \left(V_c \times \frac{(25 - T_c)}{20} \times FF \times CC \times BI \right) + N_a + CH$$

hvor:

V_c er fryserummets nettorumfang (i liter) (i overensstemmelse med de standarder, der henvises til i artikel 1, stk. 2)

T_c er rummets nominelle temperatur (i °C)

Værdierne for M_a og N_a er angivet i tabel 2 og værdierne for FF, CC, BI og CH er angivet i tabel 3.

Tabel 2

Apparattype	Temperatur i koldeste fryserum	M _a	N _a
1 Køleskab uden frostboks	> -6 °C	0,233	245
2 Køle-svaleskab	> -6 °C	0,233	245
3 Køleskab uden stjernemærkning	> -6 °C	0,233	245
4 Køleskab *	≤ -6 °C *	0,643	191
5 Køleskab **	≤ -12 °C **	0,450	245
6 Køleskab ***/	≤ -18 °C ***/***)	0,777	303
7 Køle-fryseskab *(***)	≤ -18 °C ***/***)	0,777	303
8 Frysescab	≤ -18 °C *(***)	0,539	315
9 Kummefryser	≤ -18 °C *(***)	0,472	286
10 Flerdørs- eller andre apparater		(¹)	(¹)

(¹) For disse apparater bestemmes værdierne M og N af det koldeste rums temperatur og stjeneklassificering. Apparater med fryserum til -18 °C *(***) anses for at være køle-fryseskabe *(***)

Tabel 3

Korrektionsfaktor	Værdi	Vilkår
FF (frostfri)	1,2	For »frostfri« (ventilerede) frostrum
	1	Andet
CC (klimaklasse)	1,2	For »tropiske« apparater
	1,1	For »subtropiske« apparater
	1	Andet
BI (indbygget)	1,2	For indbyggede apparater (¹) mindre end 58 cm brede
	1	Andet
CH (0 °C-rum)	50 kWh/år	Apparater med et 0 °C-rum på mindst 15 liter
	0	Andet

(¹) Et apparat er kun »indbygget«, hvis det udelukkende er udformet til installation i et hulrum i køkkenet med efterfølgende monterning af afsluttende beklædning, og hvis det er afprøvet som sådant.

Hvis et apparat ikke er kategori A + eller A ++, klassificeres det i henhold til del 2.

Del 2 Definition af kategori A til G

...«

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE FYROM/2/2003

af 10. marts 2003

om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

(2003/497/FUSP)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 25, stk. 3,

under henvisning til Rådets fælles aktion 2003/92/FUSP af 27. januar 2003 om Den Europæiske Unions militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2 og 3, om tredjelands deltagelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge den fælles aktions artikel 8, stk. 1,
 - deltager europæiske NATO-lande, der ikke er medlemmer af EU, i operationen, hvis de ønsker det
 - opfordres de lande, som Det Europæiske Råd i København har indbudt til at blive medlemmer, til at deltage i operationen på nærmere aftalte betingelser
 - kan potentielle partnere ligeledes opfordres til at deltage i operationen.
- (2) I henhold til den fælles aktions artikel 8 bemyndigede Rådet PSC til efter henstilling fra OPCDR og EUMC at træffe de relevante afgørelser om accept af de foreslåede bidrag.
- (3) På anmodning af PSC og efter instrukser fra EUMC har EU's øverstbefalende for operationen og EU's øverstbefalende for styrken afholdt styrkeopbygnings- og bemandingskonferencerne.
- (4) EUMC tiltrådte den 6. marts 2003 henstillingen fra den øverstbefalende for operationen vedrørende bidrag fra tredjelande og forelagde den 6. marts PSC sin henstilling om at acceptere disse bidrag fra tredjelande —

Artikel 1

Bidrag fra tredjelande

På baggrund af styrkeopbygnings- og bemandingskonferencerne accepteres bidrag fra følgende tredjelande til EU-operationen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien:

Bulgarien

Canada

Den Tjekkiske Republik

Estland

Island

Letland

Litauen

Norge

Polen

Rumænien

Slovakiet

Slovenien

Tyrkiet.

⁽¹⁾ EUT L 34 af 11.2.2003, s. 26.

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE FYROM/3/2003**af 11. marts 2003****vedrørende ændring af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse FYROM/2/2003 af 10. marts 2003 om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien**

(2003/498/FUSP)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse FYROM/2/2003 af 10. marts 2003 om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ungarns militære repræsentant i NATO's Militærkomité og WEU har ved skrivelse af 11. marts 2003 tilbudt at bidrage til EU's militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.
- (2) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité har den 11. marts 2003 efter henstilling fra EU's øverstbefalende for operationen og EU's Militærkomité besluttet at acceptere bidraget —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 1 i Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse FYROM/2/2003 erstattes af følgende:

*»Artikel 1***Bidrag fra tredjelande**

På baggrund af styrkeopbygnings- og bemandingskonferencerne accepteres bidrag fra følgende tredjelande til

EU-operationen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien:

Bulgarien

Canada

Den Tjekkiske Republik

Estland

Ungarn

Island

Letland

Litauen

Norge

Polen

Rumænien

Slovakiet

Slovenien

Tyrkiet.«

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for undertegnelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2003.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske
Komité's vegne

T. PARASKEVOPOULOS

Formand

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE FYROM/4/2003**af 17. juni 2003****vedrørende ændring af afgørelse FYROM/2/2003 om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien**

(2003/499/FUSP)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til Rådets fælles aktion 2003/92/FUSP af 27. januar 2003 om Den Europæiske Unions militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse FYROM/2/2003 af 10. marts 2003 om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og

ud fra følgende betragtning:

Canadas repræsentant ved EU har ved skrivelse af 29. april 2003 meddelt EU, at Canada ikke ser sig i stand til at deltage i Operation Concordia på de nuværende betingelser —

EU-operationen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien:

Bulgarien

Den Tjekkiske Republik

Estland

Ungarn

Island

Letland

Litauen

Norge

Polen

Rumænien

Slovakiet

Slovenien

Tyrkiet.«

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for undertegnelsen.

Artikel 1

Artikel 1 i afgørelse FYROM/2/2003 erstattes af følgende:

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juni 2003.

*»Artikel 1***Bidrag fra tredjelande**

På baggrund af styrkeopbygnings- og bemandingskonferencerne accepteres bidrag fra følgende tredjelande til

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske
Komité's vegne

T. PARASKEVOPOULOS

Formand

⁽¹⁾ EUT L 34 af 11.2.2003, s. 26.

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE DRC/1/2003
af 1. juli 2003
om at acceptere bidrag fra tredjelande til EU's militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo

(2003/500/FUSP)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union, særlig artikel 25, stk. 3,

under henvisning til Rådets fælles aktion 2003/423/FUSP af 5. juni 2003 om Den Europæiske Unions militæroperation i Den Demokratiske Republik Congo ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 2 og 3, vedrørende tredjelandes deltagelse, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På anmodning af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og i overensstemmelse med mandatet fra EU's Militærkomité har EU's øverstbefalende for operationen og EU's øverstbefalende for styrken ledet styrkeopbygnings- og bemandingskonferencerne hhv. den 10. og 11. juni 2003.

(2) Efter henstilling fra den øverstbefalende for operationen om bidrag fra tredjelande kunne EU's Militærkomité den 25. juni 2003 anbefale Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, at den accepterer disse tredjelandes bidrag —

Artikel 1

Bidrag fra tredjelande

På baggrund af styrkeopbygnings- og bemandingskonferencerne accepteres bidrag fra følgende tredjelande til EU-operationen i Den Demokratiske Republik Congo:

Brasilien

Canada

Ungarn

Sydafrika.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne beslutning træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juli 2003.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske
Komité's vegne
M. MELANI
Formand

⁽¹⁾ EUT L 143 af 11.6.2003, s. 50.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. oktober 2002

om statsstøtteordning C 49/2001 (ex NN 46/2000) — Koordinationscentre — Luxembourg

(meddelt under nummer K(2002) 3740)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/501/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Økofin-Rådet vedtog i 1997 en adfærdskodeks om direkte beskatning af virksomheder for at bringe illoyal praksis på området til ophør ⁽²⁾. Som et resultat af forpligtelserne ifølge denne kodeks, offentliggjorde Kommissionen i 1998 en meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne ⁽³⁾ (herefter kaldet »meddelelsen«), hvori den bekræftede at ville anvende disse regler strengt og under overholdelse af princippet om ligebehandling. Denne sag skal ses i den sammenhæng.

(2) Ved brev af 12. februar 1999 (D/50716) anmodede Kommissionen Luxembourg om oplysninger om den luxembourgske ordning for koordinationscentre. Ved brev af 26. marts 1999 (A/32604) meddelte de luxem-

bourgske myndigheder Kommissionen, at den omhandlede foranstaltning var blevet ophævet den 20. februar 1996.

(3) Ved brev af 25. april 2000 (D/51738) anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, fordi den pågældende ordning — selv om den nu var ophævet — kunne have haft følger og/eller fortsat have følger. Kommissionen modtog disse supplerende oplysninger ved brev fra de luxembourgske myndigheder af 10. maj 2000 (A/34012).

(4) Ved brev SG(2001) D/289761 af 11. juli 2001 meddelte Kommissionen Luxembourg, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for skatteordningen for koordinationscentre. Ved brev af 14. september 2001 (A/37236) fremsendte Luxembourg sine bemærkninger til indledningen af proceduren.

(5) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁴⁾. Kommissionen opfordrede de interesserede til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede foranstaltning. Kommissionen har indtil videre ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

(6) Ved brev af 25. marts 2002 (D/51316) anmodede Kommissionen Luxembourg om yderligere oplysninger, der blev fremsendt med brev af 17. april 2002 (A/32897).

⁽¹⁾ EFT C 304 af 30.10.2001, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 2 af 6.1.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3.

⁽⁴⁾ Se fodnote 1.

II. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

- (7) Det er cirkulære LIR nr. 119 af 12. juni 1989 (herefter kaldet »cirkulære 119« eller »cirkulæret«), der fastsætter en virksomheds status som koordinationscenter. Dette cirkulære blev ophævet af cirkulære LIR nr. 1119 af 20. februar 1996. I alt fem selskaber blev godkendt som koordinationscentre, hvoraf fire var i drift.
- (8) Et koordinationscenter er et hjemmehørende kapital-selskab af multinational karakter, hvis opgave begrænser sig til at levere tjenesteydelser udelukkende til selskaber eller virksomheder, der tilhører samme internationale koncern i udlandet. Ifølge cirkulæret betegner en udenlandsk international koncern selskaber, der er økonomisk forbundet og etableret i mindst to andre lande end Luxembourg, og hvis moderselskab er et ikke-bosiddende skattepligtigt selskab, som beskattes i udlandet med en skat, der svarer til selskabsskatten i Luxembourg.
- (9) Selskabet fik en administrativ forhåndsgodkendelse af sin status som koordinationscenter. Godkendelsen var i princippet begrænset til fire skatteår.
- (10) De administrative tjenester, som koordinationscentrene ydede udelukkende til andre selskaber i koncernen, er følgende:
- overordnede organisations- og sekretariatsopgaver
 - reklame
 - marketing og markedsundersøgelser
 - levering, indsamling og behandling af tekniske og administrative oplysninger
 - kontakt til nationale og internationale myndigheder
 - centralisering af opgaver vedrørende regnskab, økonomi, informatik og juridisk ekspertise, samt bistand og tjenesteydelser i direkte eller indirekte tilknytning til de pågældende områder.
- (11) Det hedder i cirkulæret, at for så vidt angår beskatning af avancen på tjenesteydelser internt i en koncern, skal tjenesteydelserne give et overskud svarende til, hvad en almindelig fornuftig virksomhedsleder ville kunne opnå hos uafhængige tredjeparter. Det skattepligtige overskud beregnes på baggrund af kostprisen plus avance-metoden (»cost plus-metoden«). Denne metode betyder, at man for alle fradragsberettigede omkostninger i relation til de ydede tjenester lægger en fast avance.
- (12) Hvis de samlede omhandlede omkostninger og afgifter imidlertid ikke overstiger 30 000 000 LUF (ca. 750 000 EUR), fastsættes driftsoverskuddet til 1 500 000 LUF (ca. 37 500 EUR).
- (13) Hvis koordinationscentret udfører opgaver, der involverer betaling af fakturaer i forskellig valuta, beregnes driftsoverskuddet ikke på grundlag af cost plus-metoden, men på baggrund af den forrentning, der ville gælde, hvis en tredjemand skulle påtage sig kursrisikoen i en

situation med fri konkurrence. Forrentningen skal udgøre mindst 1 % af samtlige fakturaer og fastsættes i forhold til kursrisikoen.

- (14) Denne metode til beregning af det skattepligtige overskud kan ligeledes anvendes på transaktioner, der henhører under aktiviteter, der er omfattet af cirkulæret, og som udføres af en international udenlandsk koncerns faste driftssted beliggende i Luxembourg eller af et hjemmehørende selskab, som ikke er et koordinationscenter, der indgår i en international udenlandsk koncern.

III. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN

- (15) Ved vurderingen af de oplysninger, som de luxembourgske myndigheder har fremsendt, undersøgte Kommissionen, om metoden til fastsættelse af fortjenstmargenen, udelukkelsen af visse omkostninger fra beregningen af beskatningsgrundlaget og administrationens eventuelle udøvelse af et skøn kunne give koordinationscentrene en fordel. Kommissionen fastslog ligeledes, at en sådan fordel kunne indrømmes ved hjælp af statsmidler, at den kunne påvirke konkurrencevilkårene og samhandelen mellem medlemsstaterne, og at den kunne være selektiv. Endelig vurderede Kommissionen, at det ikke så ud til, at nogen af undtagelserne fra det generelle princip om forbud mod statsstøtte, kunne finde anvendelse. Denne tvivl har fået Kommissionen til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

IV. LUXEMBOURGS BEMÆRKNINGER

- (16) De luxembourgske myndigheders bemærkninger kan resumeres som følger:
- (17) Da ordningen for koordinationscentrene er ophævet, har den ikke længere nogle virkninger, bortset fra for de virksomheder, for hvilke bestemmelserne i cirkulære 119 var gældende indtil udgangen af 2001. De luxembourgske myndigheder nævnte ligeledes problemet med afregningspriser⁽⁵⁾ og forsvarede Storthertugdømmets løsning. Endelig mente de ikke, at foranstaltningen udgjorde støtte efter EF-traktatens artikel 87.

Afregningspriser

- (18) De forbindelser, der er mellem to virksomheder i en og samme koncern giver dem (i hvert fald i teorien) mulighed for at fastsætte betingelser for indbyrdes levering af varer og tjenesteydelser, der er anderledes end de betingelser, der ville gælde, hvis de to parter var to selvstændige virksomheder på et frit marked. Virksomhederne kan således være fristet til at fordele deres overskud internt i koncernen for at lette koncernens samlede skattebyrde. Hvis der er tale om multinationale koncerner, sker det ofte ved, at beskatningsgrundlaget udvides i et land og mindskes i et andet. Det er baggrunden for regeringernes ønske om at sikre, at afregningspriserne i en og samme koncern ligger så tæt på markedsprisen som muligt.

⁽⁵⁾ Afregningspriser er de priser, til hvilke en virksomhed fakturerer varer eller tjenester til associerede virksomheder.

- (19) Inden for rammerne af OECD, som medlemsstaterne er medlem af, gælder princippet om fuld konkurrence for at sikre, at særlige betingelser ikke påvirker overskuddet. Dette princip, der fremgår af artikel 9 i OECD's modeloverenskomst, har et dobbelt formål, nemlig at sikre et korrekt beskatningsgrundlag i hvert enkelt land og, i det omfang det er muligt, undgå dobbeltbeskatning. Det giver mulighed for i så høj grad som muligt at behandle multinationale virksomheder og uafhængige virksomheder ens. Blandt de metoder, der anvendes til at fastsætte afregningspriserne, er metoden med sammenlignelige priser på et frit marked, eller alternativt kostpris plus avance-metoden (også kaldet »cost plus«).
- (20) Med henvisning til ønsket om at undgå skatteunddragelse og princippet om fuld konkurrence konstaterer de luxembourgske myndigheder, at artikel 164 i lov af 4. december 1967 om indkomstbeskatning er grundlaget for lovgivningen om afregningspriser. Det er i den sammenhæng, at cirkulære 119 blev vedtaget for at gøre det nemmere at beskatte visse aktiviteter. Den luxembourgske administration forsøger normalt at sammenligne priserne i en koncern med priserne for sammenlignelige transaktioner mellem uafhængige virksomheder. På grund af et manglende sammenligningsgrundlag er en sådan tilgang imidlertid ikke altid mulig.
- (21) Den luxembourgske administration havde således i det konkrete tilfælde valgt kostpris plus avance-metoden til at fastsætte afregningspriserne for koordinationscentres koncerninterne levering af tjenester. Hvis der anvendes en ensartet metode, således som anbefalet af OECD, anses en minimumssats på 5 %, som kan sammenlignes med den sats, der kan opnås på det frie marked, som rimelig for den slags tjenester. Der kan imidlertid altid anvendes en højere sats, hvis skattemyndighederne har oplysninger, der viser en højere fortjenstmargen.
- (23) Kravet om, at koordinationscentre skal tilhøre en stor udenlandsk koncern og beskattes af et overskud på mindst 1 500 000 LUF (ca. 37 500 EUR) gav mulighed for at sikre et tilstrækkeligt aktivitetsniveau i Luxembourg. I modsat fald ville fortjenesterne være så ubetydelige fra et skattemæssigt synspunkt, at cirkulære 119 ville være irrelevant.
- (24) Ifølge cirkulære 119 skulle moderselskabet i udlandet betale en skat svarende til den luxembourgske selskabsskat. På den måde skulle en overdreven overførsel af fradragsberettigede skatteforpligtelser kunne undgås. Den udenlandske stat, i hvilken koordinationscentrets moderselskab er hjemmehørende, kunne i givet fald afvise at anvende ordningen i direktivet »moder- og datterselskaber«⁽⁶⁾ på de luxembourgske koordinationscentres udlodning af udbytte eller indføre foranstaltninger til forhindring af skatteunddragelse, hvis den mente, at den luxembourgske skatteordning var for gunstig.
- (25) Luxembourg bemærker, at Kommissionen nøjes med at spørge, hvordan princippet om fuld konkurrence er overholdt, og bekræfte, at denne målsætning ikke vil blive forfulgt inden for rammerne af ordningen for koordinationscentre, ligesom Kommissionen bekræfter, at når myndighederne har en vis handlefrihed, kan det begunstige visse virksomheder eller koncerner.
- (26) De luxembourgske myndigheder mener, at Kommissionen kritiserer to aspekter i relation til den fordel, som koordinationscentre har: for det første den praktiske anvendelse af kostpris plus avance-metoden i forhold til anvendelsen af de reelt betalte afregningspriser, og for det andet den manglende tagen højde for ikke-fradragsberettigede omkostninger i beskatningsgrundlaget.

Cirkulære 119 medførte ikke statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87

Foranstaltningen skal give en fordel

- (22) Formålet med foranstaltningen var ikke at lette den skattebyrde, der normalt anvendes på koordinationscentre, men udelukkende ved anvendelse af kostpris plus avance-metoden så præcist som muligt at fastsætte en markedspris for koncernintern levering af tjenester. Luxembourg konstaterer, at Kommissionen i punkt 13 i meddelelsen understreger, at rent skattetekniske foranstaltninger, f.eks. bestemmelser, der tager sigte på at undgå dobbeltbeskatning eller skatteunddragelse, ikke udgør statsstøtte. Da cirkulære 119 var en generel foranstaltning, der tog sigte på at undgå skatteunddragelse og skaffe et passende og rimeligt driftsoverskud for koordinationscentre, udgjorde det ikke statsstøtte.
- (27) Hvad angår det første aspekt understreger Luxembourg, at det kun er i det tilfælde, hvor den pågældende virksomheds afregningspriser er højere end de priser, der følger af kostpris plus avance-metoden, at anvendelsen af den omhandlede metode ville kunne give en fordel for virksomheden, der således ville få et lavere beskatningsgrundlag. De luxembourgske myndigheder indrømmer, at cirkulære 119 ikke indeholdt en udtrykkelig henvisning til princippet om, at det skattemæssige regnskab skal vedlægges det almindelige regnskab, og de kan ikke udelukke, at en given skattepligtig har draget fordel af dette tomrum og i Luxembourg overfaktureret tjenester, der er ydet til andre selskaber i koncernen. Luxembourg mener ikke desto mindre, at tredjelandene havde mulighed for at kontrollere, om der var tale om sådanne overfaktureringer. Hvis Kommissionen skulle konkludere, at anvendelsen af cirkulære 119 i de tilfælde udgjorde ulovlig statsstøtte og kræve tilbagebetaling, ville det være nødvendigt at identificere disse virksomheder og foretage en individuel beregning for hver virksomhed på basis af de faktisk anvendte afregningspriser.

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225 af 20.8.1990, s. 6).

- (28) Luxembourg bemærker, at Kommissionen accepterer anvendelse af metoder som f.eks. kostpris plus avance-metoden, og at der ikke vil være tale om en fordel, når anvendelsen af disse alternative metoder fører til en beskatning, der er lig med eller sammenlignelig med den beskatning, der ville have været anvendt mellem to uafhængige operatører ved hjælp af den klassiske metode, ifølge hvilken det skattepligtige overskud fremkommer som forskellen mellem virksomhedens indtægter og udgifter. Ifølge Luxembourg skulle Kommissionen mene, at der er tale om en fordel, når det resultat, der er opnået ved anvendelse af kostpris plus avance-metoden, ikke i tilstrækkelig grad kan sammenlignes med det resultat, der ville have været opnået med den klassiske metode. Kommissionen kommer imidlertid ikke ind på spørgsmålet om omfanget af den påståede fordel, og Luxembourg mener ikke, at kostpris plus avance-metoden giver en så betydelig fordel, at den skattepligtige indkomst ikke længere kan sammenlignes med den, der ville være opnået mellem to uafhængige operatører ved anvendelse af den klassiske metode.
- (29) Hvad angår det andet aspekt mener Luxembourg, at Kommissionen synes at fremføre, at den manglende inddragelse af ikke-fradragsberettigede omkostninger i beskatningsgrundlaget i medfør af artikel 168 i loven om indkomstbeskatning kunne betyde, at koordinationscentre fik en fordel. De luxembourgske myndigheder mener imidlertid, at sådanne udelukkelse er begrundede. Hvad angår udbytters fritagelse for selskabsskat og formueskat bemærker de, at der er tale om en anvendelse af overskuddet og ikke om egentlige omkostninger, hvorfor spørgsmålet om fradragsberettigelse af disse ikke opstår. Tantiemer, diæter og gaver til kulturelle, godgørende og almennyttige formål er udelukket fra beregningsgrundlaget for kostprisen plus avance for at undgå dobbeltbeskatning. Tantiemer udgør en reservehenlæggelse baseret på nettoresultatet.
- (30) Luxembourg mener, at alle disse ikke-fradragsberettigede omkostninger allerede indgår i koordinationscentrets skattemæssige resultat. Med andre ord indgår de under alle omstændigheder i beskatningsgrundlaget. Hvis udgifterne indgik i beregningen af kostprisen plus avance, ville de blive beskattet to gange. Luxembourg bemærker ligeledes, at cirkulære 119 anvendes i sin helhed og derfor skal udgøre en fordel i sin helhed, hvorfor man ikke kan se bort fra et eller flere elementer deri.
- Fordelen skal være baseret på statsmidler**
- (31) Luxembourg erkender, at hvis der med cirkulære 119 er indrømmet en fordel, er denne baseret på statsmidler.
- Foranstaltningen skal være selektiv**
- (32) Hvad angår den påståede selektivitet, der følger af anvendelsen af en skønsbaseret praksis, bekræfter de luxembourgske myndigheder, at forvaltningen ikke har skønsmæssige beføjelser til at godkende eller nægte at anvende ordningen for koordinationscentre. Hvis en sådan selektivitet derimod følger af en lovgivningsmæssig eller administrativ undtagelse fra skattebestemmelserne, bekræfter de, at statsstøttere reglerne aldrig har været anvendt på en situation, der kan sammenlignes med den konkrete. Kommissionen nævner ingen tidligere tilfælde.
- (33) Luxembourg bemærker, at Kommissionen i meddelelsens punkt 20 forklarer, at visse skattefordele undertiden er begrænset til visse virksomhedstyper, til visse virksomhedsfunktioner eller visse produktionsformer, og at de vil kunne udgøre statsstøtte. Luxembourg konstaterer imidlertid, at der ikke findes eksempler på en afgørelse eller dom fra EF-Domstolen, hvori en foranstaltning er blevet kvalificeret som selektiv, fordi den kun fandt anvendelse på visse virksomhedstyper eller visse virksomhedsfunktioner.
- (34) Ifølge Luxembourg er specificitetskriteriet ikke opfyldt, fordi cirkulære 119 er en følge af en normal anvendelse af de luxembourgske skatteregler. Det henvender sig til alle internationale koncerner af en vis størrelse og er et led i bekæmpelsen af unormalt lave afregningspriser. De eneste betingelser, der er opstillet, vedrører koncernens størrelse og etablering af selskaber i flere stater. Sådanne begrænsninger er nødvendige for at sikre seriositet og et tilstrækkeligt antal transaktioner fra Luxembourg, således at vanskelighederne med fastsættelsen af de implicerede virksomheders afregningspriser fremstår. Principperne for fastsættelse af et koordinationscenters skattepligtige resultat således som foreslået i cirkulæret er baseret på reglerne for afregningspriser fastsat af OECD, som er generelle og kan anvendes af alle skattepligtige, der skal foretage koncerninterne faktureringer. Cirkulæret indebærer ikke anvendelse af en lavere skattesats for koordinationscentre men foreslår blot at beregne beskatningsgrundlaget under hensyntagen til multinationale selskabers særlige karakteristika. Der er således tale om ren skatteteknik, der ifølge Kommissionen ikke udgør statsstøtte.
- (35) Hvis cirkulæret på grund af et redaktionelt tomrum har kunnet anvendes til at opnå en lavere beskatning, vil det være en fejlagtig anvendelse af begrebet statsstøtte, hvis det forhold, at en skattepligtig har udnyttet et tomrum, skulle kunne udgøre statsstøtte.

- (36) Subsidiært skal det nævnes, at Luxembourg mener, at selv om Kommissionen skulle betragte ordningen for koordinationscentre som en undtagelse fra den normale ordning, er den berettiget på grund af selve ordningens art og økonomi. De luxembourgske myndigheder har villet forene princippet om retssikkerhed med princippet om fuld konkurrence. Af ovennævnte grunde har de valgt kostpris plus avance-metoden for at give de berørte skattepligtige et holdepunkt ved at fastsætte en minimumstærskel for angivelse af overskuddet ved interne transaktioner.

Foranstaltningen forvrider konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne

- (37) Ligesom reglerne for afregningspriser tager sigte på at undgå skjulte overførsler af overskud til udlandet ved hjælp af fejlagtige faktureringer, tog cirkulære 119 sigte på internationale koncerner. Formålet var ikke at muliggøre et generelt fald i det skattepligtige overskud i internationale koncerner, men at undgå skatteunddragelse. Ifølge Luxembourg kan cirkulæret derfor ikke betragtes som en fordel, der forbedrer konkurrenceevnen for disse koncerners virksomheder på det fælles marked.

Princippet om berettiget forventning

- (38) Luxembourg mener, at der blandt de skattepligtige, som cirkulære 119 fandt anvendelse på, var en berettiget forventning, der ikke gik ud på, at anvendelsen af cirkulæret kunne medføre tilbagebetaling af en eventuel statsstøtte. Der findes ingen tidligere tilfælde af anvendelse af statsstøttereglerne på valg af metode til beregning af beskatningsgrundlaget. En sådan anvendelse ville være en radikal og uventet udvidelse af det nuværende anvendelsesområde for traktatens artikel 88.
- (39) Endvidere mente Kommissionen på det tidspunkt, at reglerne for beskatning af internationale koncerners hovedsæder i Europa faldt uden for anvendelsesområdet for traktatens bestemmelser på statsstøtteområdet (⁽⁷⁾). Kommissionen havde heller ikke gjort indsigelse mod beskatningen af koordinationscentre i Belgien. Luxembourg havde derfor grund til at finde cirkulæret lovligt.
- (40) Indtil offentliggørelsen af meddelelsen fra 1998 var fællesskabspolitikken på statsstøtteområdet endvidere uklar. Der kunne højst være tale om tilbagesøgning i relation til de fordele, der var opnået efter offentliggørelsen af meddelelsen.

Princippet om skatteloves ikke-tilbagevirkende kraft

- (41) Luxembourg mener, at en anmodning om tilbagebetaling af den påståede støtte vil være ensbetydende med en ændring med tilbagevirkende kraft af almindelige skatteregler, hvilket ville være i modstrid med det grundlæggende princip om, at skattelove ikke kan have tilbagevirkende kraft. Kommissionen kan ikke med rimelighed kræve tilbagebetaling, når støtten er en følge af en almindelig skatteordning, som Kommissionen efterfølgende har anfægtet.

Umuligt at tilbagesøge den påståede støtte

- (42) Luxembourg mener, det er fast retspraksis, at når det reelt er umuligt at tilbagesøge en ulovlig udbetalt støtte, kan en medlemsstat ikke være forpligtet til at tilbagesøge den. Det er den situation, som Luxembourg befinder sig i i det konkrete tilfælde. Der kan ikke sættes tal på støttebeløbet, da det ikke vil være muligt at fastsætte de afregningspriser, der faktisk skulle have været anvendt af koordinationscentrene, og der kan heller ikke anvendes andre af de metoder, som OECD har beskrevet.

V. VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

- (43) Efter at have gennemgået bemærkningerne fra de luxembourgske myndigheder, bekræfter Kommissionen den holdning, den gav udtryk for i brev af 11. juli 2001 (⁽⁸⁾) til Luxembourg om indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure efter traktatens artikel 88, stk. 2. Kommissionen mener ikke, at Luxembourgs bemærkninger har gjort det muligt at fjerne den tvivl, som Kommissionen gav udtryk for i brevet, og den mener derfor, at den omhandlede skatteordning udgør statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen mener endvidere, at støtten er ulovlig, og at der er tale om driftsstøtte, der ikke kan erklæres forenelig med fællesmarkedet. Den mener imidlertid i det konkrete tilfælde, at Luxembourg og de støttemodtagende virksomheder med rette kunne have en begrundet forventning om, at støtten ikke ville blive tilbagesøgt.
- (44) Kommissionen kan i første omgang acceptere Luxembourgs bemærkninger hvad angår problematikken med afregningspriser i en international sammenhæng. Der er intet til hinder for, at skatteforvaltningerne bruger kostpris plus avance-metoden til at fastsætte beskatningsgrundlaget for koordinationscentres koncerninterne levering af tjenester. Denne ordning kan sammenlignes med en skatteteknisk foranstaltning, således som nævnt i punkt 13, andet afsnit, i meddelelsen. Ikke desto mindre har nogle af gennemførelsesbestemmelserne for ordningen i det konkrete tilfælde betydet, at det ikke kan udelukkes, at der er blevet ydet støtte.
- (45) For at udgøre støtte efter traktatens artikel 87, stk. 1, skal den pågældende foranstaltning på en gang opfylde følgende fire kriterier:

Fordel

- (46) For det første skal foranstaltningen give en fordel, der letter de omkostninger, der normalt tynger virksomhedernes budget. Anvendelsen af alternative metoder til fastsættelse af den skattepligtige indkomst for at undgå, at visse transaktioner skjuler uberettigede fordele eller visse friheder med skatteunddragelse som eneste formål, skal normalt have som målsætning at sikre et beskatningsniveau, der kan sammenlignes med det niveau, der ville have været anvendt inden for rammerne af relationer mellem uafhængige operatører ved hjælp af den klassiske metode, ifølge hvilken det skattepligtige overskud fremkommer som forskellen mellem virksomhedens indtægter og udgifter. Det svarer til princippet om fuld konkurrence. Med hensyn til afregningspriser figurerer dette internationale princip i artikel 9 i OECD's modeloverenskomst om indkomst- og formueskat (og det præciseres i OECD's retningslinjer om afregningspriser fra 1995). Da en analyse kræver, at der tages højde for individuelle kendsgerninger og forhold, råder OECD's retningslinjer ikke til at anvende sikkerhedszoner (f.eks. faste avancer).

(⁽⁷⁾) Skriftlig forespørgsel nr. 1735/90, EFT C 63 af 11.3.1991, s. 37.

(⁽⁸⁾) Se fodnote 1.

(47) De luxembourgske myndigheder har ikke oplyst om, hvordan man ved anvendelse af kostpris plus avance-metoden i praksis beregner de fortjenstmargener, der anvendes til at fastsætte koordinationscentrenes beskatningsgrundlag. Selv om Kommissionen kan godtage argumentet om, at forvaltningen ikke havde skønsæsigende beføjelser til at godkende eller afvise anvendelsen af ordningen for koordinationscentre, fremgår det klart af Luxembourg's svar, at forvaltningen havde sådanne beføjelser hvad angår fastsættelsen af fortjenstmargenen. Cirkulære 119 fastsatte en minimumssats på 5 %. Det indeholdt derimod ingen retningslinjer om den praktiske fastsættelse af denne sats. De luxembourgske myndigheder har udtrykkeligt anført, at man kun har anvendt den sats på 5 %, der er foreskrevet i cirkulæret. Kommissionen konkluderer således, at koordinationscentrene og de koncerner, de tilhører, kunne drage fordel af det faktum, at Luxembourg i praksis systematisk anvendte en minimumssats på 5 % uden at kontrollere, om denne minimumssats afspejlede den økonomiske virkelighed for den underliggende levering af tjenesteydelser. Det følger heraf, at de luxembourgske myndigheder i hvert fald i visse tilfælde gav afkald på at underkaste koordinationscentrene en beskatning, der kan sammenlignes med den beskatning, der var gældende for de almindelige virksomheder, der var underkastet luxembourgske beskatning.

(48) Det forhold, at cirkulære 119 krævede, at moderselskabet i udlandet var underkastet en beskatning svarende til den luxembourgske selskabsskat, og at den udenlandske stat, som moderselskabet var hjemmehørende i, kunne anvende foranstaltninger, der forhindrede skatteuddragelse, er ikke relevant, da det ikke viser, at den luxembourgske ordning for koordinationscentrene ikke indebar fordele, og heller ikke, at en eventuel fordel kunne have været berettiget. Andre staters adfærd, herunder muligheden af at de tager højde for den fordel, som en medlemsstat måtte have indrømmet, og prøver at nedbringe eller ophæve virkningerne heraf, ændrer ikke den således indrømmede fordel. Den metode, som Luxembourg anvendte ved beskatningen af grænseoverskridende koncerninterne leveringer af tjenester, der er baseret på kostpris plus avance-metoden, risikerer under alle omstændigheder ikke at være sammenfaldende med andre medlemsstaters metode, da det skattepligtige overskud beregnes som forskellen mellem virksomhedens resultat og omkostninger. I det tilfælde er der risiko for, at overfaktureringen af transaktionen giver anledning til en nedbringelse af skattepligten i en anden medlemsstat, der ikke vil blive opvejet af en stigning i skattepligten i Luxembourg. I det tilfælde vil den fordel, der er opnået i Luxembourg, komme oven i den fordel, der opnås i en anden medlemsstat, og på ingen måde blive opvejet.

(49) Hvad angår Luxembourg's bemærkning om, at cirkulære 119 ikke henviste til princippet om, at det skattemæssige regnskab skal vedlægges det almindelige regnskab, har Kommissionen ingen kritikpunkter. Det skal bemærkes, at når der er tale om grænseoverskridende koncerninterne leveringer af tjenester, drejer det sig ikke om at

sammenligne kostpris plus avance-metoden med de faktiske afregningspriser, men om at sikre, at ordningen fører til en beskatning, der kan sammenlignes med den, man ville komme frem til med den klassiske metode. Omfanget af den fordel, der følger af ordningen, skal ikke fastsættes på dette analyseniveau, men udelukkende med henblik på en eventuel tilbagesøgning af støtten: Kommissionen bemærker, at i dette tilfælde er minimumssatsen på 5 % blevet anvendt systematisk. Luxembourg har ikke oplyst, om der fandtes en kontrol, der kunne sikre overensstemmelse mellem anvendelsen af minimumssatsen og den beskatning, der ville følge af anvendelsen af den klassiske metode. Kommissionen mener derfor, at skatteforvaltningens praksis har haft til følge at indrømme en fordel.

(50) Hvad angår den manglende inddragelse af ikke-fradragsberettigede omkostninger i det beskatningsgrundlag, som fortjenstmargenen anvendes på i medfør af kostpris plus avance-metoden, kan Kommissionen acceptere nogle af Luxembourg's argumenter. Det logiske i sådanne udelukkelse fremgår klart, når der sammenlignes med den klassiske beskatningsmetode. Skatter er ikke egentlige udgifter for en virksomhed, men en anvendelse af virksomhedens resultat. Udelukkelse af gaver synes at følge samme logik, da de ikke udgør egentlige omkostninger for en virksomhed. Sagt med andre ord vil disse ikke-fradragsberettigede omkostninger ikke kunne bidrage til et skattepligtigt resultat. Da der er tale om en fordel på grund af den systematiske anvendelse af en sats på 5 %, er det ikke nødvendigt at tage stilling til, om de samme overvejelser finder anvendelse på tantiemer og diæter, da de udgør en udlodning af nettofortjenesten.

Påvirkning af konkurrencevilkårene og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

(51) Dette kriterium er opfyldt, da koordinationscentrene væsentligst skulle levere tjenester til selskaber beliggende uden for Luxembourg. I overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis⁽⁹⁾ og således som understreget i meddelelsens punkt 11 betyder det forhold, at foranstaltningen styrker virksomhedens stilling i forhold til konkurrenterne på fællesmarkedet, at samhandelen påvirkes. I det konkrete tilfælde har koordinationscentrene eller virksomhederne i de koncerner, de tilhører, fået styrket deres stilling på grund af den faldende skattebyrde for deres center i Luxembourg. Da de omhandlede koncerner kan være aktive i sektorer med samhandel mellem medlemsstaterne, mener Kommissionen, at foranstaltningen kan påvirke denne samhandel.

(52) Selv om hovedformålet med cirkulære 119 ikke — således som de luxembourgske myndigheder påstår — var at give mulighed for et generelt fald i beskatningsgrundlaget, men at undgå skjulte overførsler, skal en foranstaltning vurderes efter dens følger og ikke efter dens formål. Ifølge fast retspraksis⁽¹⁰⁾ kan det i betragtning af formålet med den omhandlede ordning ikke undgås, at den betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1.

⁽⁹⁾ EF-Domstolens dom af 17.9.1980, Philip Morris mod Kommissionen (sag 730/79, Sml. 1980, s. 2671).

⁽¹⁰⁾ EF-Domstolens dom af 17.6.1999, Belgien mod Kommissionen (sag C-75/97, Sml. 1999 I, s. 3671).

Selektivitet

- (53) Da de pågældende skatteregler kun vedrører koordinationscentre, der tilhører multinationale koncerner, der er repræsenteret i mindst to andre lande end Luxembourg, og hvis hovedsæde er beliggende uden for Luxembourg, var det kun visse virksomheder, der havde adgang til ovennævnte fordele. Som nævnt i punkt 20 i meddelelsen er visse skattefordele undertiden begrænset til visse funktioner, som f.eks. tjenesteydelser inden for samme koncern. Det gælder også den luxembourgske ordning for koordinationscentre. Selektivitetskriteriet er således opfyldt.
- (54) Et andet selektivitetskriterium er, at når de samlede omhandlede omkostninger og afgifter imidlertid ikke overstiger 30 000 000 LUF (ca. 750 000 EUR), fastsættes driftsoverskuddet til 1 500 000 LUF (ca. 37 500 EUR). Det medfører en selektivitet i forhold til de store koncerner, da de koncerner, der ikke har kunnet nå minimumstærsklen for omkostninger, udelukkes fra samme behandling på grund af anvendelsen af kostpris plus avance-metoden. De luxembourgske myndigheder erkender selv, at kravet om at koordinationscentrene skal tilhøre en stor udenlandsk koncern og om beskatning af et minimumsoverskud gav mulighed for at sikre et tilstrækkeligt aktivitetsniveau i Luxembourg.
- (55) Kommissionen mener ikke, at denne selektivitet er begrundet i lyset af det luxembourgske skattesystem. Kommissionen mener navnlig ikke, at sådanne begrænsninger er nødvendige for at sikre seriøsitet og et tilstrækkeligt antal transaktioner fra Luxembourg, der kan fjerne vanskelighederne med fastsættelsen af de implicerede virksomheders afregningspriser⁽¹⁾. Vanskelighederne ved fastsættelsen af afregningspriserne vedrører i princippet enhver levering af tjenesteydelser eller varer mellem forbundne selskaber. Selv om disse leverancers internationale karakter kan øge disse vanskeligheder, er det ikke kun selskaber, der tilhører en stor multinational koncern med hovedsæde uden for Luxembourg, som støder på sådanne vanskeligheder. De pågældende vanskeligheder er under ingen omstændigheder relevante, når de luxembourgske myndigheder systematisk har anvendt en sats på 5 % for at beregne kostprisen plus avance.
- (56) Hvad angår Luxembourgs bemærkninger om, at der ikke er nogen præcedens i form af en afgørelse eller dom fra EF-Domstolen, kan Kommissionen blot konstatere, at en sådan præcedens ikke er nødvendig. At betegne ordningen for koordinationscentrene som statsstøtte følger direkte af traktatens artikel 87, stk. 1. Det skal imidlertid bemærkes, at skattemæssige foranstaltninger

ifølge seneste retspraksis er selektive og udgør statsstøtte, når de er forbeholdt virksomheder, der foretager investeringer over et vist beløb, eller som skaber et vist antal arbejdspladser⁽¹²⁾. Kommissionen mener, at samme *rèsonnement* kan anvendes i dette tilfælde.

- (57) Hvad angår ønsket om at forene princippet om retssikkerhed med princippet om fuld konkurrence og give de skattepligtige en rettesnor, er der intet, der hindrer skatteforvaltningerne i at vælge kostpris plus avance-metoden. Kommissionen kritiserer ikke anvendelsen af denne ordning for at lette fastsættelsen af afregningspriserne for transaktioner mellem associerede enheder. I dette tilfælde må den systematiske anvendelse af en minimumssats på 5 % imidlertid betragtes som en fravigelse af en korrekt anvendelse af kostpris plus avance-metoden, der kan have givet visse virksomheder en fordel uden at være begrundet af ordningens art eller økonomi.

Statsmidler

- (58) I dette tilfælde medfører skattenedsættelsen som følge af anvendelsen af cirkulære 119 et lavere skatteprovenu, der udgør statsmidler.

Forenelighed

- (59) De luxembourgske myndigheder har ikke bestridt den indledende vurdering af foreneligheden af ordningen for koordinationscentre i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure⁽¹³⁾, som Kommissionen bekræfter, og som kan resumeres som følger:
- (60) Undtagelserne fra traktatens artikel 87, stk. 2, om støtte af social karakter til enkelte forbrugere, støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder og støtteforanstaltninger i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, kan ikke finde anvendelse i dette tilfælde.
- (61) Undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), der giver mulighed for støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, kan ikke påberåbes.
- (62) På samme måde indgår ordningen for koordinationscentre ikke i kategorien projekter af fælleseuropæisk interesse, der kan omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra b), og da den heller ikke tager sigte på at fremme kulturen eller bevare kulturarven, kan undtagelsen i litra d) heller ikke finde anvendelse.

⁽¹²⁾ Førsteinstansrettens dom af 6.3.2002, *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava e.a. mod Kommissionen* (forenede sager T-127/99, T-129/99 og T-148/99, præmis 157, og forenede sager T-92/00 og T-103/00, præmis 39-40 og præmis 49-50, endnu ikke offentliggjort i Samlingen).

⁽¹³⁾ Se fodnote 1.

⁽¹⁾ Se betragtning 34: argument fremført af Luxembourg.

- (63) Det skal i øvrigt undersøges, om ordningen for koordinationscentrene kan omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), der giver mulighed for støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. De skattefordele, der følger af ovennævnte ordning, er ikke knyttet til investeringer, jobskabelse eller særlige projekter. De udgør udelukkende løbende skattelettelser og må derfor betragtes som driftsstøtte. Kommissionen mener således, at støtten kan ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, og den kan derfor ikke omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Tilbagebetaling

- (64) De omhandlede foranstaltninger kan ikke betragtes som eksisterende støtte efter traktatens artikel 88, stk. 1, og artikel 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽¹⁴⁾ (nu EF-traktatens artikel 88). Faktisk blev de indført efter traktatens ikrafttrædelse, de er aldrig blevet anmeldt til Kommissionen efter traktatens artikel 88, stk. 3, de er ikke omfattet af forældelsesfristen, og de udgjorde støtte straks ved ikrafttrædelsen. De udgør derfor nye støtteforanstaltninger. Når ulovligt indrømmet statsstøtte viser sig at være uforenelig med fællesmarkedet, er det en naturlig følge, at støtten tilbagesøges hos støttemodtagerne i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999. Formålet med at tilbagesøge støtten er i videst muligt omfang at genskabe den konkurrence, der var før støtten blev bevilget. Hverken en manglende præcedens for anvendelsen af statsstøttereglerne på valg af metode til beregning af beskatningsgrundlaget eller den påståede manglende klarhed for EU's statsstøttepolitik vil kunne begrunde en fravigelse fra dette grundprincip.
- (65) Hvad angår påstanden om, at det er umuligt at tilbagesøge støtte og henvisningen til princippet om, at skatte love ikke kan have tilbagevirkende kraft, fremgår det af retspraksis, at selv om tilbagebetaling af et skattefradrag kan rejse administrative problemer, er dette ikke en omstændighed, der kan føre til, at tilbagesøgning betragtes som teknisk umulig at gennemføre⁽¹⁵⁾. Ifølge fast retspraksis kan en medlemsstat ikke påberåbe sig bestemmelser, praksis eller lignende fra den nationale retsorden med henblik på at unddrage sig de forpligtelser, der følger af fællesskabslovgivningen. En bestemmelse, der fastsætter en frist for tilbagekaldelse af en begunstigende forvaltningsakt, skal som alle andre bestemmelser i national ret anvendes på en sådan måde, at den efter fællesskabsretten krævede tilbagesøgning ikke gøres praktisk umulig, og således at fællesskabsinte-

ressen fuldt ud tilgodeses⁽¹⁶⁾. Hvis det forholdt sig på anden vis, kunne medlemsstaterne unddrage sig en effektiv kontrol med statsstøtte ved ikke at overholde forpligtelsen i traktatens artikel 88, stk. 3, om forudgående anmeldelse af støtteforslag.

Berettiget forventning

- (66) Ikke desto mindre hedder det i artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999, at »Kommissionen kræver ikke tilbagebetaling af støtten, hvis det vil være i modstrid med et generelt princip i fællesskabslovgivningen«. Det fremgår af EF-Domstolens retspraksis og Kommissionens egen beslutningspraksis, at et krav om tilbagebetaling af støtten ville krænke et generelt princip i fællesskabsretten, når støttemodtageren som følge af Kommissionens reaktion har en berettiget forventning om, at foranstaltningen er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.
- (67) EF-Domstolen fastslog i sagen Van den Bergh og Jurgens⁽¹⁷⁾:
- »Det fremgår af domstolens faste praksis, at adgangen til at påberåbe sig princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning står åben for enhver erhvervsdrivende i forbindelse med begrundede forventninger, som en institution har givet anledning til. Når forudseende og påpasselige erhvervsdrivende kan påregne gennemførelsen af en fællesskabsforanstaltning, der kan påvirke deres interesser, kan de imidlertid ikke påberåbe sig et sådant princip, når foranstaltningen gennemføres.«
- (68) I Kommissionens beslutning 2001/168/EKSF af 31. oktober 2000 om de spanske love om selskabsskat⁽¹⁸⁾ har Kommissionen bemærket ligheden mellem den omhandlede spanske ordning og en fransk ordning, som Kommissionen havde godkendt, da den ikke udgjorde støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1 (nu EF-traktatens artikel 87, stk. 1). I dette tilfælde bemærker Kommissionen, at den luxembourgske ordning for koordinationscentre nøje ligner den ordning, som Belgien indførte ved kongelig anordning nr. 187 af 30. december 1982 om beskatning af koordinationscentre. De to ordninger vedrører koncerninterne aktiviteter og anvender kostpris plus avance-metoden til at beregne beskatningsgrundlaget. I beslutning af 2. maj 1984 vurderede Kommissionen, at ordningen ikke medførte støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Selv om beslutningen ikke blev offentliggjort, blev det forhold, at Kommissionen ikke gjorde indsigelse mod den belgiske ordning for koordinationscentre, offentliggjort i den 14. beretning om konkurrencepolitikken samt i et svar på en skriftlig forespørgsel⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁴⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Se EF-Domstolens domme af 29.1.1998, Kommissionen mod Italien (sag C-280/95, Sml. 1998 I, s. 259, præmis 23) og af 3.7.2001, Kommissionen mod Belgien (C-378/98, Sml. 2001 I, s. 5107, præmis 42).

⁽¹⁶⁾ EF-Domstolens dom af 20.9.1990, Kommissionen mod Tyskland (C-5/89, Sml. 1990 I, s. 3437, præmis 18 og 19).

⁽¹⁷⁾ EF-Domstolens dom af 11.3.1987, Van den Bergh og Jurgens m.fl. mod Kommissionen (sag 265/85, Sml. 1987, s. 1155, præmis 44).

⁽¹⁸⁾ EFT L 60 af 1.3.2001, s. 57.

⁽¹⁹⁾ Se fodnote 7.

(69) Kommissionen bemærker i den forbindelse, at beslutningen om den belgiske ordning for koordinationscentre blev vedtaget, før den luxembourgske ordning trådte i kraft. Kommissionen bemærker ligeledes, at alle støttemodtagerne blev godkendt som koordinationscentre før Kommissionens beslutning af 11. juli 2001 om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure. Kommissionen bemærker også, at cirkulære 119 blev ophævet den 20. februar 1996, og at det siden den 31. december 2001 ikke har fundet anvendelse på støttemodtagere. Kommissionen kan derfor acceptere Luxembourgs argumenter om, at der hos støttemodtagerne var en begrundet forventning, og den vil derfor ikke kræve, at den ydede støtte bliver tilbagebetalt.

VI. KONKLUSION

Kommissionen konkluderer, at den luxembourgske ordning for koordinationscentre udgør statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1, og at ingen af undtagelserne i samme traktats artikel 87, stk. 2, eller artikel 87, stk. 3, kan finde anvendelse. Kommissionen bemærker ligeledes, at Luxembourg ulovligt har iværksat den omhandlede ordning i strid med traktatens artikel 88, stk. 3. Ikke desto mindre konstaterer Kommissionen, at ordningen blev ophævet den 20. februar 1996, og at der siden den 31. december 2001 ikke er givet skattefordele til støttemodtagerne.

Endelig erkender Kommissionen, at der hos støttemodtagerne var en begrundet forventning, der kan forhindre tilbagebetaling af uforenelig statsstøtte. Kommissionen vil derfor ikke kræve tilbagebetaling af støtten —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den skatteordning, som Storhertugdømmet Luxembourg indførte for koordinationscentre ved cirkulære LIR nr. 119 af 12. juni 1989, er en støtteordning, der er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Storhertugdømmet Luxembourg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 23. juni 2003

om suspension af undersøgelsesproceduren vedrørende Canadas handelshindrende praksis i forbindelse med visse geografiske betegnelser for vin

(2003/502/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 356/95 ⁽²⁾, særlig artikel 11 og 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 6. december 2001 indgav CIVB (Conseil interprofessionnel du vin de Bordeaux) en klage under henvisning til artikel 4 i forordning (EF) nr. 3286/94 (i det følgende benævnt »forordningen«).
- (2) CIVB's påstand var, at Fællesskabets salg af Bordeaux- og Médoc-vin i Canada vanskeliggjordes af en handelshindring, jf. forordningens artikel 2, stk. 1, dvs. »enhver handelspraksis, der indføres eller videreføres af et tredjeland, og over for hvilken der i henhold til internationale handelsregler er ret til indgreb«.
- (3) Den påklagede handelshindring er et resultat af en ændring (C-57) af den canadiske lov om varemærker, hvorved de geografiske betegnelser Bordeaux og Médoc fik fratrækt den standardbeskyttelse, de har ret til i henhold til de beskyttelsesbestemmelser, som er fastlagt i Verdenshandelsorganisationens aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen) med hensyn til geografiske betegnelser på vin.
- (4) Kommissionen fastslog, at klagen indeholdt tilstrækkelige beviser til, at det var berettiget at indlede en undersøgelsesprocedure. En meddelelse herom blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾.
- (5) Undersøgelsen har givet klageren medhold i påstanden om, at C-57-ændringen af den canadiske lov om varemærker krænker artikel 23, stk. 1 og 2, samt artikel 24, stk. 3, (den såkaldt fastfrysningssklausul) i TRIPS-aftalen, og at en sådan krænkelse ikke kan begrundes med undtagelsesbestemmelserne i TRIPS-aftalens artikel 24, stk. 6.
- (6) Undersøgelsen har også godtgjort, at Bordeaux-vin har en betragtelig markedsandel i Canada, og at denne er nært knyttet til Bordeaux/Médoc-betegnelsen. Uden en passende beskyttelse af dette aktiv er der risiko for en

væsentlig forringelse af markedspositionen for vine, som fremstilles under de geografiske betegnelser Bordeaux og Médoc. En sådan forringelse kan medføre negative handelsvirkninger for producenter af Bordeaux- og Médoc-vin. Det kan derfor konkluderes, at C-57-ændringen udsætter klageren for negative handelsvirkninger, jf. forordningens artikel 2, stk. 4, og artikel 10, stk. 4.

- (7) Slutrapporten vedrørende undersøgelsesproceduren blev den 12. februar 2003 behandlet af det rådgivende udvalg, der er nedsat ved forordningen.
- (8) Den 24. april 2003 paraferede Kommissionen en bilateral aftale med Canada om handel med vin og spiritus; efter ikrafttrædelsen vil denne aftale bidrage til at beskytte Fællesskabets interesser på dette felt. Aftalen indebærer bl.a., at betegnelserne Bordeaux, Médoc og Medoc slettes definitivt på listen over generiske betegnelser, når aftalen træder i kraft.
- (9) Proceduren kan imidlertid først afsluttes, når betegnelserne Bordeaux, Médoc og Medoc faktisk er slettet fra den liste over generiske betegnelser, der omhandles i C-57-ændringen.
- (10) Kommissionen mener derfor, at det er formålstjenligt at suspendere proceduren.
- (11) De i denne afgørelse fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det ved forordningen fastsatte rådgivende udvalg —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undersøgelsesproceduren vedrørende Canadas handelshindrende praksis i forbindelse med visse geografiske betegnelser for vin suspenderes herved.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juni 2003.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 71.

⁽²⁾ EFT L 41 af 23.2.1995, s. 3.

⁽³⁾ EFT C 124 af 25.5.2002, s. 6.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. juli 2003

om ændring af beslutning 2003/42/EF for så vidt angår anvendelsesdatoen

(EØS-relevant tekst)

(2003/503/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 2003/42/EF ⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved beslutning 2003/42/EF ændres direktiv 92/118/EØF for så vidt angår de særlige sundhedsbestemmelser for kollagen, der er bestemt til konsum, samt certificeringskravene til kollagen og råvarer til kollagenfremstilling, der sendes til EF med henblik på konsum.
- (2) EF importerer råvarer og kollagen fra tredjelande, herunder også kollagen, der opfylder visse tekniske standarder, og som ikke kan erhverves i EF.
- (3) Det Forenede Kongerige har anmodet om at få datoen for anvendelse af de nye særlige sundhedsbestemmelser udsat for at kunne tage hensyn til sine producenter, der er afhængige af importeret kollagen fra tredjelande.

(4) Der forhandles i øjeblikket for at finde en løsning på problemerne med import af kollagen, således at denne import kan fortsætte i fuld overensstemmelse med de nye særlige sundhedsbestemmelser.

(5) Der bør afsættes tid til at afslutte disse forhandlinger, men forhandlingsperioden bør begrænses mest muligt.

(6) Beslutning 2003/42/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 2 i beslutning 2003/42/EF ændres datoen »den 30. juni 2003« til »den 30. september 2003«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 13 af 18.1.2003, s. 24.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/11/EF af 6. februar 2003 om 24. ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (pentabromdiphenylether, octabromdiphenylether)

(Den Europæiske Unions Tidende L 42 af 15. februar 2003)

Side 46, bilaget:

i stedet for:

»BILAG

Følgende punkt [XX] tilføjes til bilag I til direktiv 76/769/EØF:

- »[XX] pentabromderivat af diphenylether $C_{12}H_5Br_5O$
1. Må ikke markedsføres eller (...)
 2. En vare må ikke markedsføres, hvis (...)«

Følgende punkt [XXa] tilføjes til bilag I til direktiv 76/769/EØF:

- »[XXa] octabromderivat af diphenylether $C_{12}H_2Br_8O$
1. Må ikke markedsføres eller (...)
 2. En vare må ikke markedsføres, hvis (...)«

læses:

»BILAG

Følgende punkt 44 tilføjes til bilag I til direktiv 76/769/EØF:

- »44. pentabromderivat af diphenylether $C_{12}H_5Br_5O$
1. Må ikke markedsføres eller (...)
 2. En vare må ikke markedsføres, hvis (...)«

Følgende punkt 45 tilføjes til bilag I til direktiv 76/769/EØF:

- »45. octabromderivat af diphenylether $C_{12}H_2Br_8O$
1. Må ikke markedsføres eller (...)
 2. En vare må ikke markedsføres, hvis (...)«
-